

اول اردیبهشت سالروز مقاومت دانشجویان در مقابل "انقلاب فرهنگی" رژیم جمهوری اسلامی

جمهوری اسلامی در سال 1359، دو سال پس از قیام مردم تصفیه دانشگاهها از دانشجویان و استادان مبارز را با یک حمله وحشیانه شروع کرد. نقشه این حمله پس از سخنرانی خمینی در فروردین همان سال انجام گرفت که خواهان تصفیه دانشگاهها از اساتید وابسته به شرق و غرب و تحکیم آن با حوزه گردید تا دانشگاه محیط سالمی برای تدریس علوم عالی اسلامی شود. سخنرانی خمینی عکس العملی بود به شکست انجمن های اسلامی در انتخابات دانشگاهها که کمتر از ده درصد آرا را آورده بودند و بنی صدر بعد از برکناری خود در روزنامه اش به آن اشاره می کند که این مساله در شورای انقلاب نیز مطرح شد.

حملات با سخنرانی رفسنجانی در دانشگاه تبریز در 26 فروردین آغاز گردیدند. بدنبال این سخنرانی، دانشجویان در بخش پرسش و پاسخ به افشای وی پرداختند و رفسنجانی نیز در آنجا تهدید به تصفیه دانشگاهها نمود که با هو کردن دانشجویان مجبور به فرار شد. بدنبال آن حدود 250 تا 300 دانشجوی حزب الهی در ساختمان مرکزی دانشگاه تبریز دست به تحصن زدند. دکتر فاروقی رییس وقت دانشگاه تبریز این اشغالگران را مورد انتقاد قرار داده و گفت که سر نوشت 12000 دانشجو را تابع احساسات چند صد نفر نخواهد کرد. در 30 فروردین همان سال شورای انقلاب اسلامی با صدور اطلاعیه ای فرمان حمله به دانشگاهها را این چنین صادر کرد: ستادهای عملیاتی گروههای گوناگون، دفترهای فعالیت و نظایر اینها که در دانشگاهها و موسسات عالی مستقر شده اند چنانچه ظرف سه روز از صبح شنبه تا پایان روز دوشنبه اول اردیبهشت برچیده نشوند شورای انقلاب مصمم است که همه باهم یعنی رییس جمهور (بنی صدر) و اعضای شورا مردم را فرا خوانده و همراه با مردم در دانشگاهها حاضر شوند و این کانونهای اختلاف را برچینند. (به نقل از اعلامیه شورای انقلاب). در روز 28 فروردین دانشگاه علم و صنعت در تهران به وسیله انجمن اسلامی تعطیل و پاسداران دانشگاه را محاصره کردند. دانشجویان دانشگاه صنعتی نیز مورد حمله قرار گرفته و پس از مقاومت تصمیم گرفتند به همراه سایر دانشجویان در دانشگاه تهران به مقاومت خود ادامه دهند. دانشجویان در زیر حملات حزب الله و نیروهای سپاه که با سنگ و گاز اشک آور حمله می نمودند ساعت 11.5 بعد از ظهر دوشنبه اول اردیبهشت مجبور به ترک دانشگاه شدند. ترک دانشگاه در زمانی صورت گرفت که رادیو با پخش اعلامیه های شورای انقلاب تهدید می کرد که روز سه شنبه با مردم به دانشگاه میروند. بنی صدر در راس حزب الله روز سه شنبه دوم اردیبهشت وارد دانشگاه شد و اعلام کرد: اینها این گروههای چپ نما در دو روز گذشته ابتکار عملیات قهر آمیز را دست گرفتند. چرا؟ بهانه این بوده که دولت می خواهد دانشگاه را تعطیل کند. غافل از اینکه خودشان دانشگاهها را تعطیل کرده اند. اکنون در دانشگاه درس و بحثی در کار نیست و عملاً به مرکز فعالیتهای تخریبی و صدور این فعالیتهای تبدیل شده است. بدین قرار همانطوری که تعطیل دانشگاهها دلیل نداشت، ایجاد برخوردهای خونین از سوی چپ نمایان نیز دلیل نداشت (انقلاب اسلامی نشریه بنی صدر سوم اردیبهشت 1359). بدین ترتیب بنی صدر دانشجویان مقاوم چپ را همدریف و حتی عامل درگیری ها معرفی نمود. همزمان در تهران، نیروهای حزب الله و سپاه و کمیته و در راس آنها دانشجویان انجمن اسلامی در شهرهای مختلف به دانشگاهها حمله کرده و با سرکوب دانشجویان به بستن دانشگاهها دست زدند. بنا بگزارش صدای جمهوری اسلامی 130 نفر در حمله به دانشگاههای تهران زخمی شدند. بنا بگزارش شاهدان حداقل 3 نفر کشته شدند که محسن رفعتی دانشجوی انستیتو تکنولوژی مشهد متولد 1338 یکی از سه نفر می باشد.

در رشت، حزب الله و در راس آنها هادی غفاری و امامی کاشانی با همکاری انصاری استادان و کریمی دادستان شهر روز سوم اردیبهشت به دانشگاه حمله کرده و با کشتن 4 نفر و زخمی و دستگیر نمودن بسیاری دیگر دانشگاه را به تصرف خود در آوردند.

در شیراز بنا بگزارش کیهان بیش از 491 نفر مجروح شدند. بنا به گزارش شاهدان عینی میزان مجروحان به 1000 نفر میرسد و حداقل 3 نفر کشته شدند. نسرین رستمی یکی از کشته شده ها می باشد.

در دانشگاه جندی شاپور به تعداد زیادی از دانشجویان دختر تجاوز میشود و تا یک هفته مردم جنازه روی آب رودخانه اهواز می دیده اند. غلام سعیدی، فرزانه رضوان، جبرائیل هاشمی، حمید درخشان و طاهره حیاتی (دانش آموز 14 ساله پیشگام که در مقابل دانشکده علوم باقمه کشته شد) از جمله کشته شدگان دانشگاه جندی شاپور می باشند. روز پنجشنبه چهارم اردیبهشت خانواده های دانشجویان زندانی به همراه دانشجویان در جلو تالار شهرداری اهواز جمع میشوند که با تیراندازی پاسداران مواجه شده و 3 نفر کشته و 26 نفر زخمی میشوند. روز 12 اردیبهشت احمد موزن فارغ التحصیل دانشگاه اهواز به همراه مسعود دانیالی دیپلمه بیکار، دکتر نریمسا پزشکی در مانگاه حصیر آباد اهواز، مسعود ربیعی دانشجوی فوق لیسانس علوم تربیتی، غلام حسین صالحی دانشجوی علوم کامپیوتر، اسداله خرمی دانشجوی دانشکده علوم تربیتی به جرم شرکت در درگیریها در یک محاکمه چند ساعته محکوم شده و تیرباران می شوند. دو نفر اول از دانشجویان و دانش آموزان هوادار بیکار بودند و دکتر نریمسا با پیشگام بود که به جرم مداوای دانشجویان زخمی به جوخه های تیرباران سپرده شد. بر طبق گزارشات، بیشترین جنایات را رژیم در دانشگاه اهواز مرتکب شد.

در زاهدان، روز دوم اردیبهشت به دانشسرای عالی حمله می شود و یکی از دانشجویان پیشگام بنام صادق نظیری کشته و عده زیادی مجروح می شوند. در مشهد و اصفهان و تبریز نیز با حمله به دانشگاهها و مجروح کردن و دستگیری دانشجویان، رژیم موفق به تسخیر دانشگاهها می شود.

بسیاری از اصلاح طلبان فعلی رژیم از جمله ابراهیم نبوی، محسن کدیور، دکتر معین، مهاجرانی، علوی تبار و مجید محمدی (از اعضای انجمن اسلامی دانشگاه شیراز) و عباس عبدی و محسن میردامادی (از اعضای انجمن اسلامی دانشگاه پلی تکنیک) فعالانه در این جنایات حزب الله شرکت داشتند. شاهدی عینی نقل می کند که خود عباس عبدی را دیده که حزب اللهی ها را بداخل دانشگاه می آورده است و حتی به او پرخاش میکند.

به فرمان خمینی در 22 خرداد 1359 ستاد انقلاب فرهنگی دانشگاهها تشکیل شد. در فرمان خمینی آمده بود: بر این اساس به حضرات آقایان محترم محمد جواد با هنر، مهدی ربانی املشی، حسن حبیبی، عبدالکریم سرورش، شمس آل احمد، جلال الدین فارسی، علی شریعتمداری مسولیت داده میشود تا ستادی تشکیل دهند و از افراد صاحب نظر متعهد و مومن به جمهوری اسلامی دعوت نمایند تا شورایی تشکیل دهند و برنامه ریزی رشته های مختلف و خط مشی فرهنگی آینده دانشگاهها بر اساس فرهنگ اسلامی و انتخاب اساتید شایسته و متعهد و آگاه و دیگر امور مربوط به انقلاب آموزشی اسلامی اقدام نمایند. بدیهی است بر اساس مطالب فوق دبیرستانها و دیگر مراکز آموزشی که در رژیم سابق با آموزش و پرورش انحرافی و استعماری اداره می شد، تحت رسیدگی دقیق قرار گیرد. (به نقل از فرمان خمینی برای تصفیه دانشگاهها در 22 خرداد 1359). بدین ترتیب دانشگاهها به مدت 2.5 سال به تعطیلی کشانده شدند و جمع مذکور به همراه عده ای دیگر از جمله صادق زیبا کلام به تصفیه بیش از 57000 دانشجو و 213 استاد از دانشگاهها پرداختند.

در سی ام فروردین سال 1360، تظاهراتی از جانب دانشجویان و دانش آموزان طرفدار سازمان پیکار در جلو دانشگاه تهران به مناسبت اولین سالگرد انقلاب فرهنگی رژیم و در اعتراض به بستن دانشگاهها انجام گرفت که نیروهای حزب الله از درون دانشگاه و از پشت نرده های دانشگاه نارنجکی ساچمه ای را به میان تظاهرکنندگان پرتاب کردند. 2 نفر به اسامی آذر مهر علیان دانش آموز سال سوم نظری دبیرستان عاصمی و ایرج ترابی کارگر 18 ساله کشته و بیش از 70 نفر مجروح گردیدند که حداقل یک نفر فلج شد.

روز اول اردیبهشت روز مقاومت دانشجویان در برابر رژیم و بستن دانشگاهها، روز دانشجو در رژیم جمهوری اسلامی می باشد. دانشجویان چپ و رادیکال با گرامیداشت این روز به عنوان روز دانشجو در رژیم جمهوری اسلامی باید به مقاومت در برابر توطئه سکوت در مورد این مقاومت تاریخی دانشجویان چپ و انقلابی بپردازند.

ارژنگ سپاسی اول اردیبهشت 1387

arjang.sepasi@gmail.com